

Exceptii

De la POO

Salt la: [Navigare](#), [căutare](#)

Cuprins

[\[ascunde\]](#) [\[ascunde\]](#)

- [1 Introducere](#)
 - [1.1 Ce este o exceptie](#)
 - [1.2 Utilitatea conceptului de exceptie](#)
- [2 Exceptii in Java](#)
 - [2.1 Aruncarea exceptiilor](#)
 - [2.2 Prinderea exceptiilor](#)
 - [2.3 Blocuri try-catch imbricate](#)
 - [2.4 Blocul finally](#)
 - [2.5 Tipuri de exceptii](#)
 - [2.6 Definirea de exceptii noi](#)
 - [2.7 Exceptiile in contextul mostenirii](#)
- [3 Exerciții](#)
- [4 Referinte](#)

Introducere

Ce este o exceptie

In esenta, o **exceptie** este un **eveniment** care se produce in timpul executiei unui program si care **perturba** fluxul normal al instructiunilor acestuia. De exemplu, in cadrul unui program care copiaza un fisier, astfel de evenimente exceptionale pot fi:

- absenta fisierului pe care vrem sa-l copiem
- imposibilitatea de a-l citi din cauza permisiunilor insuficiente sau din cauza unei zone invalide de pe hard-disk
- etc

Utilitatea conceptului de exceptie

O abordare foarte des intalnita, ce preceda aparitia conceptului de exceptie, este intoarcerea unor valori **speciale** din functii, care sa desemneze situatia aparuta. De exemplu, in C, functia `fopen` intoarce `NULL` daca deschiderea fisierului a esuat. Aceasta abordare are doua **dezavantaje** principale:

- cateodata, **toate** valorile tipului de retur al functiei pot constitui rezultate valide. De exemplu, daca definim o functie care intoarce succesul unui numar intreg, nu putem intoarce o valoare speciala in cazul in care se depasesete valoarea maxima reprezentabila (`Integer.MAX_VALUE`). O valoare speciala, ca `-1`, ar putea fi interpretata ca numarul intreg `-1`.
- **nu** se poate **separa** secventa de instructiuni corespunzatoare executiei **normale** a programului de secventele care trateaza **erorile**. Firesc ar fi ca fiecare apel de functie sa fie urmat de verificarea rezultatului intors, pentru tratarea corespunzatoare a posibilelor erori. Aceasta modalitate poate conduce la un cod foarte imbricat si greu de citit, de forma:

```
int openResult = open();
if (openResult == FILE_NOT_FOUND) {
    // handle error
} else if (openResult == INUFFICIENT_PERMISSIONS) {
    // handle error
} else { // SUCCESS
    int readResult = read();
    if (readResult == DISK_ERROR) {
        // handle error
    } else { // SUCCESS
        ...
    }
}
```

Mecanismul bazat pe **exceptii** inlatura ambele neajunsuri mentionate mai sus. Codul ar arata asa:

```
try {
    open();
}
```

```

    read();
    ...
} catch (FILE_NOT_FOUND) {
    // handle error
} catch (INSUFFICIENT_PERMISSIONS) {
    // handle error
} catch (DISK_ERROR) {
    // handle error
}

```

Se observa includerea instructiunilor ce apartin fluxului normal de executie intr-un bloc `try`, si precizarea conditiilor exceptionale posibile la sfarsit, in cate un bloc `catch`. **Logica** este urmatoarea: se executa instructiune cu instructiune secventa din blocul `try` si, la aparitia unei situatii exceptionale, semnalate de o instructiune, **se abandoneaza** restul instructiunilor ramase neexecutate si **se sare** direct la blocul `catch` corespunzator.

Exceptii in Java

Cand o eroare se produce intr-o functie, aceasta creeaza un **obiect exceptie** si il *paseaza* catre *runtime system*. Un astfel de obiect contine informatii despre situatia aparuta:

- **tipul** exceptiei
- **stiva de apeluri** (*stack trace*): punctul din program unde a intervenit exceptia, reprezentat sub forma lantului de metode (obtinut prin invocarea succesiva a metodelor din alte metode) in care programul se afla in acel moment.

Pasarea mentionata mai sus poarta numele de **aruncarea** (*throwing*) unei exceptii.

Aruncarea exceptiilor

Exemplu de **aruncare** a unei exceptii:

```

List<String> l = getArrayListObject();
if (l == null)
    throw new Exception("The list is empty");

```

In acest exemplu, incercam sa obtinem un obiect de tip `ArrayList`; daca functia `getArrayListObject` intoarce `null`, aruncam o exceptie.

Pe exemplul de mai sus putem face urmatoarele observatii:

- un **obiect-exceptie** este un obiect ca oricare altul, si se instanciază la fel (folosind `new`)
- aruncarea exceptiei se face folosind cuvântul cheie `throw`
- exista clasa [Exception](#) care desemneaza comportamentul specific pentru exceptii.

In realitate, clasa `Exception` este parintele majoritatii claselor exceptie din Java. Enumeram cateva exceptii standard:

- [IndexOutOfBoundsException](#): Este aruncata cand un index asociat unei liste sau unui vector depaseste dimensiunea colectiei respective.
- [NullPointerException](#): Este aruncata cand se acceseaza un obiect neinstanciat (`null`).
- [NoSuchElementException](#): Este aruncata cand se apeleaza `next` pe un `Iterator` care nu mai contine un element urmator.

In momentul in care se instanciază un obiect exceptie, in acesta se retine intregul lant de apeluri de functie, prin care s-a ajuns la instructiunea curenta. Aceasta succesiune se numeste **stack trace**, si se poate afisa prin apelul [e.printStackTrace\(\)](#) (unde `e` este obiectul exceptie).

Prinderea exceptiilor

Cand o exceptie a fost aruncata, *runtime system* incearca sa o trateze (**prinda** - *catch*). Tratarea (sau **prinderea**) unei exceptii este facuta de o portiune de cod **speciala**.

- Cum definim o astfel de portiune de cod **speciala**?
- Cum specificam faptul ca o portiune de cod speciala trateaza o **anumita** exceptie?

Sa observam urmatorul exemplu:

```

public void f() throws Exception {
    List<String> l = null;

    if (l == null)
        throw new Exception();
}

```

```

public void catchFunction() {
    try {
        f();
    } catch (Exception e) {
        System.out.println("S-a generat o exceptie");
    }
}

```

Se observa ca, daca o functie arunca o exceptie si **nu** o prinde, trebuie, in general, sa adauge **clauza throws** in antet.

Functia `f` va arunca intotdeauna o exceptie (din cauza ca `l` este mereu `null`). Observati cu atentie functia `catchFunction`:

- in interiorul sau a fost definit un bloc `try`, in interiorul caruia se apeleaza `f`. In general, pentru a **prinde** o exceptie, trebuie sa specificam o zona in care asteptam ca exceptia sa se produca (*guarded region*). Aceasta zona este introdusa prin `try`.
- in continuare, avem blocul `catch (Exception e)`. La producerea exceptiei, blocul `catch` corespunzator va fi executat. In cazul nostru, se va afisa mesajul "S-a generat o exceptie".

Observati urmatorul exemplu:

```

public void f() throws MyException, WeirdException {
    List<String> l = null;

    if (l == null)
        throw new MyException();

    throw new WeirdException("This exception never gets thrown");
}

public void catchFunction() {
    try {
        f();
    } catch (MyException e) {
        System.out.println("S-a generat o exceptie Null Pointer");
    } catch (WeirdException e) {
        System.out.println("S-a generat o exceptie ciudata");
    }
}

```

In acest exemplu, functia `f` a fost modificata astfel incat sa arunce `MyException`. Observati faptul ca, in `catchFunction` avem doua blocuri `catch`. Cum exceptia aruncata de `f` este de tip `MyException`, numai primul bloc `catch` se va executa.

Prin urmare:

- putem specifica **portiuni** de cod pentru **tratarea** exceptiilor folosind blocurile `try` si `catch`;
- putem defini **mai multe** blocuri `catch` pentru a implementa o tratare **preferentiala** a exceptiilor, in functie de tipul acestora.

Nivelul la care o exceptie este tratata depinde de logica aplicatiei. Acesta **nu** trebuie sa fie neaparat nivelul imediat urmator, ce invoca sectiunea generatoare de exceptii. Desigur, propagarea de-a lungul mai multor nivele (metode) presupune utilizarea clauzei `throws`. Daca o exceptie nu este tratata nici in `main`, aceasta va conduce la **incheierea** executiei programului!

Blocuri try-catch imbricate

In general, vom dispune in acelasi bloc `try-catch` instructiunile care pot fi privite ca infaptuind un acelasi scop. Astfel, daca o operatie din secventa esueaza, se renunta la instructiunile ramase si se sare la un bloc `catch`.

Putem specifica operatii optionale, al caror esec sa **nu influenteze** intreaga secventa. Pentru aceasta folosim blocuri `try-catch imbricate`:

```

try {
    op1 ();

    try {
        op2 ();
        op3 ();
    } catch (Exception e) { ... }

    op4 ();
    op5 ();
} catch (Exception e) { ... }

```

Daca apelul `op2` esueaza, se renunta la apelul `op3`, se executa blocul `catch` interior, dupa care se continua cu apelul `op4`.

Blocul `finally`

Presupunem ca, in secventa de mai sus, care deschide si citeste un fisier, avem nevoie sa inchidem fisierul deschis, atat in cazul normal, cat si in eventualitatea aparitiei unei erori. In aceste conditii, se poate atasa un bloc `finally` dupa ultimul bloc `catch`, care se va executa in **ambele** cazuri mentionate.

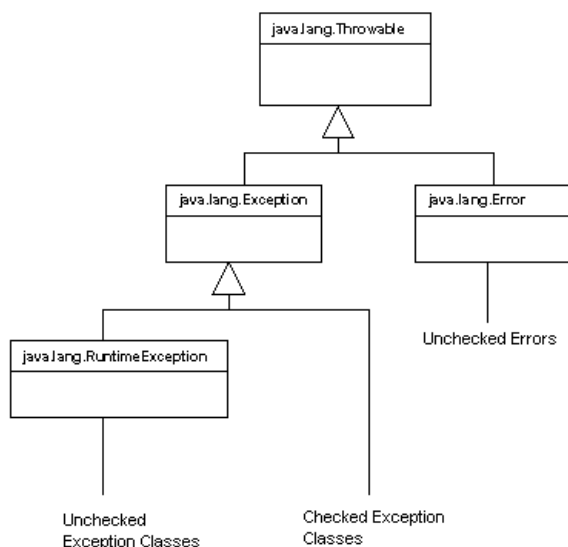
Secventa de cod urmatoare contine o structura `try-catch-finally`:

```
try {
    open();
    read();
    ...
} catch (FILE_NOT_FOUND) {
    // handle error
} catch (INSUFFICIENT_PERMISSIONS) {
    // handle error
} catch (DISK_ERROR) {
    // handle error
} finally {
    // close file
}
```

Blocul `finally` se dovedeste foarte util cand in blocurile `try-catch` se gasesc instructiuni `return`. El se va executa si in **acest** caz, exact inainte de executia instructiunii `return`, aceasta fiind executata ulterior.

Tipuri de exceptii

Nu toate exceptiile trebuie prinse cu `try-catch`. Pentru a intelege de ce, sa analizam urmatoarea clasificare a exceptiilor:

- checked exceptions**, ce corespund clasei [Exception](#): Acestea sunt exceptii pe care o aplicatie bine scrisa ar trebui sa le **prinda**, si sa permita **continuarea** rularii programului. Sa luam ca exemplu un program care cere utilizatorului un nume de fisier (pentru a-l deschide). In mod normal, utilizatorul va introduce un nume de fisier care exista si care poate fi deschis. Exista insa posibilitatea ca utilizatorul sa greseasca, caz in care se va arunca o exceptie `FileNotFoundException`. Un program bine scris va prinde aceasta exceptie, va afisa utilizatorului un mesaj de eroare, si ii va permite acestuia (eventual) sa reintroduca un nou nume de fisier.
- erori**, ce corespund clasei [Error](#): Acestea definesc situatii exceptionale declansate de factori **externi** aplicatiei, pe care aceasta nu le poate anticipa si nu-si poate reveni, daca se produc. Spre exemplu, tentativa de a citi un fisier care nu poate fi deschis din cauza unei defectiuni hardware (sau eroare OS), va arunca `IOException`. Aplicatia poate incerca sa prinda aceasta exceptie, pentru a anunta utilizatorul despre problema aparuta; dupa aceasta insa, programul va esua (afisand eventual *stack trace*).
- exceptii runtime**, ce corespund clasei [RuntimeException](#): Ca si erorile, acestea sunt conditii exceptionale, insa spre **deosebire de erori**, ele sunt declansate de factori **interni** aplicatiei. Aplicatia nu poate anticipa, si nu-si poate reveni daca acestea sunt aruncate. **Runtime exceptions** sunt produse de diverse bug-uri de programare (erori de logica in aplicatie, folosire necorespunzatoare a unui API, etc). Spre exemplu, a realiza apeluri de metode sau membri pe un obiect `null` va produce `NullPointerException`. Fireste, putem prinde exceptia. Mai **natural** insa ar fi sa **eliminam** din program un astfel de bug care produce exceptia.

Excepțiile **checked** sunt cele **prinse** de blocurile `try-catch`. Toate excepțiile sunt **checked** cu excepția celor de tip `Error`, `RuntimeException` și subclassele acestora.

Excepțiile **error** nu trebuie (în mod obligatoriu) prinse folosind `try-catch`. Opțional, programatorul poate alege să le prindă.

Excepțiile **runtime** nu trebuie (în mod obligatoriu) prinse folosind `try-catch`. Ele sunt de tip `RuntimeException`. Ați întâlnit deja exemple de excepții runtime, în urma diferitelor neatenții de programare: `NullPointerException`, `ArrayIndexOutOfBoundsException` etc. Putem arunca o `RuntimeException` fără să o menționăm în clauza `throws` din antet:

```
public void f(Object o) {
    if (o == null)
        throw new NullPointerException("o is null");
}
```

Definirea de excepții noi

Când aveți o situație în care alegerea unei excepții (de aruncat) nu este evidentă, puteți opta pentru a scrie propria voastră excepție, care să **extindă** `Exception`, `RuntimeException` sau `Error`.

Exemplu:

```
class TemperatureException extends Exception {}

class TooColdException extends TemperatureException {}

class TooHotException extends TemperatureException {}
```

În aceste condiții, trebuie acordată atenție **ordinii** în care se vor defini blocurile `catch`. Acestea trebuie precizate de la clasa excepție cea mai **particulară**, până la cea mai **generală** (în sensul mostenirii). De exemplu, pentru a întrebuiți excepțiile de mai sus, blocul `try-catch` ar trebui să arate ca mai jos:

```
try {
    ...
} catch (TooColdException e) {
    ...
} catch (TemperatureException e) {
    ...
} catch (Exception e) {
    ...
}
```

Afirmatia de mai sus este motivată de faptul că întotdeauna se alege **primul** bloc `catch` care se potrivește. Un bloc `catch` referitor la o clasă excepție **parinte**, ca `TemperatureException` prinde și excepții de tipul claselor **copil**, ca `TooColdException`. Poziționarea unui bloc mai general **înaintea** unuia mai particular ar conduce la **ignorarea** blocului particular.

Excepțiile în contextul mostenirii

Metodele suprascrise (overriden) pot arunca **numai** excepțiile specificate de metoda din **clasa de bază** sau excepții **derivate** din acestea.

Exerciții

- (4p) Modificați [rezolvarea](#) exercitiului 1 din laboratorul 6, astfel încât fiecare semnalare de eroare să fie înlocuită cu aruncarea unei excepții.
 - Alegeti excepțiile potrivite, pentru fiecare caz în parte. Care este alegerea firească: excepții **checked** sau **unchecked**? De ce?

Hint: [Iterator.next](#)

- Testați
- (2p) Scrieți o metodă (scurtă) care să genereze `OutOfMemoryError` și o altă care să genereze `StackOverflowError`. Verificați posibilitatea de a continua rularea după interceptarea acestor erori. Comparați răspunsul cu posibilitatea de a realiza același lucru într-un limbaj compilat, ce rulează direct pe platforma gazdă (ca C).
- (4p) Definiți o clasă care să implementeze operații pe numere întregi. Operațiile vor arunca excepții.
 - Scrieți clasa `Calculator`, ce conține două metode:
 - `add`: primește doi întregi și întoarce un întreg
 - `divide`: primește doi întregi și întoarce un întreg

- `average`: primește o colecție ce conține obiecte `Integer`, și întoarce media acestora. Pentru calculul mediei, sunt folosite operațiile `add` și `divide`.
 - Definiți următoarele excepții și îmbogați corespunzător definiția metodei `add`:
 - `OverflowException`: este aruncată dacă suma celor două numere depășește `Integer.MAX_VALUE`
 - `UnderflowException`: este aruncată dacă suma celor două numere este mai mică decât `Integer.MIN_VALUE`
 - Care este alegerea firească: excepții **checked** sau **unchecked**? De ce? Considerați că, pentru un utilizator care dorește efectuarea de operații aritmetice, **singurul** mecanism disponibil este cel oferit de clasa `Calculator`.
 - Evidențiați prin teste toate cazurile posibile care generează excepții.
4. (2p) Demonstrați într-un program execuția blocului `finally` chiar și în cazul unui `return` din metoda.

- [Soluții](#)

Referințe

- [Exceptii pe Java Tutorials](#)

Adus de la "<http://cursuri.cs.pub.ro/~poo/wiki/index.php/Exceptii>"

Vizualizări

- [Pagină](#)
- [Discuție](#)
- [Vezi sursa](#)
- [Istoric](#)

Unelte personale

- [Autentificare](#)

Navigare

- [Pagina principală](#)
- [Portalul comunității](#)
- [Discută la cafenea](#)
- [Schimbări recente](#)
- [Pagină aleatorie](#)
- [Ajutor](#)

Caută

Trusa de unelte

- [Ce se leagă aici](#)
- [Modificări corelate](#)
- [Trimite fișier](#)
- [Pagini speciale](#)
- [Versiune de tipărit](#)
- [Legătură permanentă](#)
- [Print as PDF](#)

- Ultima modificare 08:19, 24 noiembrie 2012.
- Această pagină a fost vizitată de 5.117 ori.
- Conținutul este disponibil sub [GNU Free Documentation License 1.2](#).
- [Politica de confidențialitate](#)
- [Despre POO](#)
- [Termeni](#)

